

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Det talte ord gælder.

Tale til spørgsmål R og S

Spørgsmål R: *"Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer, herunder eventuelle sanktionsmuligheder, ministeren overvejer for at komme sager om samværschikane til livs i forbindelse med konfliktfyldte skilsmisser?"*

Spørgsmål S: *"Vil ministeren redegøre for, hvordan og hvornår ministeren konkret vil gøre noget for at sikre, at det er barnets tarv, såvel på kort som på lang sigt, der er i centrum, når Statsforvaltningen behandler skilsmisssager, f.eks. i tilfælde hvor forældre chikanerer hinanden og bl.a. bevidst forhaler sagsbehandlingen til skade for barnet, jf. den seneste tids fokus på emnet, f.eks. i TV2 udsendelsen 'Med børnene som våben'?"*

Svar:

Tak for ordet.

Jeg bliver i spørgsmålene bedt om at redegøre for, hvilke initiativer, herunder eventuelle sanktionsmuligheder, jeg overvejer, for at komme sager om samværschikane til livs i forbindelse med konfliktfyldte skilsmisser, og hvordan og hvornår jeg konkret vil gøre noget for at sikre, at det er barnets tarv, der er i

centrum, når Statsforvaltningen behandler skilsmis-
sesager.

Jeg vil starte med at besvare spørgsmål nr. R om de
påtænkte initiativer, og så vil jeg besvare spørgsmål
S om, hvordan vi sikrer barnet i behandlingen af
skilsmis-sesager.

Som vi jo drøftede på vores møde den 28. maj, er mi-
nisteriet i samarbejde med Økonomi- og Indenrigsmi-
nisteriet i fuld gang med at se på en række tiltag, der
har som overordnet fokus at stramme op omkring de
forældre, der spekulerer i at trække tiden og chikane-
re den anden forælder.

Jeg noterede på vores møde, at der var bred enighed
om, at vi så vidt muligt skal gøre noget, og at der var
positive tilkendegivelser i forhold til de fremlagte
overvejelser om mulige initiativer. Jeg ser frem til vo-
res fortsatte drøftelser, og jeg håber, at det er muligt,
at vi sammen kan finde nogle gode løsninger.

Jeg kan i dag alene redegøre overordnet for de muli-
ge initiativers intentioner - som de også blev præsen-
teret for jer den 28. maj.

De mulige initiativer tager afsæt i nogle af de mange henvendelser, som jeg har fået fra foreninger og borgere – og også i forslag fra Statsforvaltningen selv.

Det er vigtigt at sende et klart signal til de forældre, som bevidst chikanerer. Et signal om, at det ikke kan betale sig at prøve at holde barnet væk fra den anden forælder uden grund. Det kan vi gøre ved at stille nogle krav til forældrene og samtidig give Statsforvaltningen mulighed for at reagere, hvis de krav ikke bliver mødt.

I har jo selv siddet med og lyttet til fremlæggelsen af de forskellige mulige forslag, som bl.a. har fokus på vigtigheden af, at der træffes hurtige afgørelser, når kontakten mellem et barn og en forælder er afbrudt.

Der er også i de mulige initiativer et gennemgående fokus på at begrænse forældres muligheder for at chikanere den anden forælder gennem Statsforvaltningens sagsbehandling. Det gælder bl.a. det store antal møder, der aflyses i Statsforvaltningen, fordi den ene forælder ikke møder op og de tilfælde, hvor forældre gennem gentagne aflysninger af samvær, får

held med at holde barnet væk fra den anden forælder i lange perioder.

Jeg vil også meget gerne fortsætte drøftelserne om, hvad der kan gøres for at forebygge, at der er forældre, der kommer helt derud, hvor de her tiltag vil blive nødvendige. For som jeg også sagde på samrådet den 2. juni – er det ikke realistisk, at vi ad reguleringens vej kan dæmme helt op for den slags sager. Vi er nødt til også at anerkende den krise, som de her forældre befinder sig i og hjælpe dem med igen at finde et fælles fokus på deres barn.

Ministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet arbejder videre i forlængelse af vores sidste møde den 28. maj – også for at skabe de nødvendige rammer, og jeg ser frem til at mødes med jer igen om det her.

Nu vil jeg gå over til besvarelsen af spørgsmål S, som går på, hvordan og hvornår jeg konkret vil gøre noget for at sikre, at det er barnets tarv, der er i centrum, når Statsforvaltningen behandler skilsmisssager.

Det er vigtigt for mig at sige, at de overvejelser om mulige initiativer, som vi har drøftet, skal ses i lyset af intentionen bag forældreansvarsloven – nemlig at af-

gørelser efter loven altid skal træffes ud fra hensynet til barnets bedste, og at barnets perspektiv skal belyses i hver enkelt sag.

De mulige initiativer bryder ikke med dette fokus, men er i høj grad møntet på de situationer, hvor den ene forælder chikanerer i et forsøg på at forhale sagsgangen, og hvor der ikke er noget, der peger på, at fortsat kontakt med begge forældre ikke er til barnets bedste.

I forhold til spørgsmålet er det vigtigt at holde sig for øje, at der allerede i forældreansvarsloven er et helt tydeligt fokus på, at løsninger og afgørelser afspejler og har afsæt i det konkrete barn.

Titlen på loven, "forældreansvarslov", er med til at understrege et af lovens hovedprincipper, nemlig at et barn har ret til to forældre. Det er altså ikke forældrene, der er i fokus her – men barnet.

Derfor er et andet grundlæggende princip i loven, at alle afgørelser skal træffes efter, hvad der er bedst for barnet.

Det lå således både i den politiske aftale ved tilblivelsen af loven og i aftalen ved evalueringen af loven, at barnet skulle have den mest fremtrædende plads, og det afspejler loven da også.

De overordnede intentioner er brudt ned og konkretiseret på forskellig vis i loven. Og jeg kan særligt nævne, at der i forbindelse med evalueringen i 2012 blev taget stilling til vigtigheden af at inddrage barnet – men at dette også skal holdes over for vigtigheden af, at barnet ikke får for meget ansvar og skærmes mest muligt – også under en sagsbehandling.

I loven er det derfor helt grundlæggende, at barnets perspektiv altid belyses i sagerne, men samtidig er der også givet redskaber til, at barnet ikke evindeligt skal være genstand for en sag i Statsforvaltningen. Loven har f.eks. defineret, hvem af forældrene der bestemmer hvad – og dette netop for at nedtrappe mulige konflikter og skåne barnet.

Som nævnt var et af formålene med ændringen af loven i 2012 yderligere at styrke barnets position under behandlingen af en forældreansvarssag.

Det betyder konkret, at alle børnesamtaler i overensstemmelse med intentionerne bag forældreansvarsloven afholdes af en børnesagkyndig, så barnet sikres den nødvendige støtte under samtalen. Samtidig skal forældrene forud for samtalen orienteres om, hvordan samtalen afholdes, og hvilken betydning en sådan samtale har for et barn. Formålet med det er, at forældrene ikke ansvarliggør barnet.

Konkluderende vil jeg mene, at vi med lovgivningen har det bedste afsæt for at sikre fokus på barnets bedste. Intentionerne og beskrivelserne er til stede. Men vi skal jo hele tiden arbejde med at udmønte dem – og ændre praksis, hvis der er noget, der ikke virker.

Jeg ved, at Statsforvaltningen arbejder med det fokus – og jeg vil som eksempel her gerne nævne det ”Særlige spor”, hvor tunge samværsager får et helt særligt fokus med henblik på at skåne børn, der i den her slags sager er særligt udsatte.

De mulige initiativer, som vi aktuelt drøfter, vil også kunne være med til at sikre barnets bedste i de helt tunge højkonfliktsager ved at støtte op om, at kontakten mellem barnet og begge forældre bevares.

Afslutningsvis vil jeg gentage, hvad jeg sagde på samrådet den 2. juni – nemlig at jeg synes, at vi overordnet set har fået en rigtig god lovgivning – der med intentioner om fokus på barnet og forældresamarbejde – understøtter den udvikling, der gennem de sidste mange år har været på området.

Det har jo desværre ikke vist sig muligt at samle jer allesammen til et nyt møde inden sommerferien, men jeg vender tilbage og ser frem til vores fortsatte drøftelser. Jeg håber, at vi sammen kan finde nogle gode løsninger, så vi i højere grad modvirker, at sagerne spidser til. Vi skal gøre, hvad vi kan for at børn har begge forældre i deres liv, og at de skærmes mest muligt i de konfliktfyldte sager.

Tak for ordet.